

[Anders Poulsen]

misk kompensation i den forbindelse. Det er altså en ganske fundamental retssikkerhedsforanstaltning, at der er denne fradragsret i skattesager.

Som det allerede tidligere har været nævnt, var der jo frem til omkring 1970 heller ikke tvivl om fradragsretten for disse udgifter. Der blev så anlagt en ny administrativ fortolkning på det tidspunkt, som gjorde, at man fandt, at i og med, at fradragsretten for personlige skatter var bortfaldet, var fradraget for disse bistandsudgifter også bortfaldet.

Vi har i venstre ikke anset denne fortolkning for at være rigtig, og vi har derfor også 3 gange inden for de senere år fremsat lovforslag her i folketinget om at få genindført fradragsretten. Der har ikke været nogen domstolsprøvelse af dette spørgsmål, før vi kom frem til 1982, hvor østre landsret afsagde dom i en sag, og østre landsret sagde, at der var fradragsret for disse udgifter. Fradragsretten var ikke fjernet via en lovgivning, og derfor måtte retstilstanden for så vidt være klarlagt på området. Vi har derfor også fra venstres side ment, at den rigtige løsning på spørgsmålet var udstedelse af et cirkulære.

Skatteministeren har ment, at det var for nødvendent med lovgivning på området, og jeg er nødt til at sige på venstres vegne, at det naturligvis er ministerens ansvar. Der er nok også forbundet en vis risiko med dette, og nu må vi se, hvordan dette lovforslag kommer gennem folketinget.

På grundlag af disse ting, også min bemærkning om ministerens ansvar, som vi naturligvis erkender det er på dette felt, kan jeg meddele tilslutning til lovforslaget fra venstres side.

Hove Sørensen (SF):

I SF kan vi ikke lide dette forslag. Jeg kan godt se, at skatteministeren har fået et problem, når landsretten er gået imod den hidtil brugte praksis i disse sager, men den logiske konsekvens behøver jo ikke nødvendigvis være, at man så indretter lovgivningen efter retspraksis. Man kunne lige så godt være gået den anden vej og have indrettet lovgivningen efter den praksis, man har brugt indtil nu, og der er åbenbart forskellige holdninger til det spørgsmål i regeringen, for hvor skatteministeren her foreslår netop at indrette

lovgivningen efter en retsafgørelse, har vi set socialministeren benytte lige præcis den modsatte praksis.

Jeg synes, det altid er et problem, når folk skal betale for at få deres ret, men det problem løses efter min mening ikke ved at give et fradrag for de udgifter, der har været ved at få ret. Vi mener, der er mange andre sager, hvor uretfærdigheden er meget større end i skattesager, og de problemer mener vi skal løses, før vi tager fat på skattesagerne.

Vi kan ikke støtte dette lovforslag, som det foreligger.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil godt begynde med en kommentar til dem, der begynder at drage paralleller over til sociallovgivningen, og sige, at der er da i hvert fald den forskel, at når det er skattevæsenet, er det penge fra borgerne til staten, men når det er det sociale område, er det den modsatte vej, og deri må der i hvert fald ligge en forskel.

Jeg vil sige derefter, at vi kan helt tiltræde den betragtning, at når det drejer sig om forholdet mellem skatteyderen og det offentlige, altså skattevæsenet, så er skatteyderen helt klart den svage part, og derfor er det rimeligt at overveje, om man kan bringe en bedre balance ind i forholdet. Derfor kan jeg meddele ministeren, at vi positivt interesseret vil deltage i udvalgsarbejdet vedrørende dette lovforslag og medvirke på bedste måde til, at man finder den rigtigste løsning.

Jeg kan sige, at vi har også overvejet og haft oppe til drøftelse, om vi kunne være enige med hr. Anders Poulsen i, at det kunne have været ordnet med et cirkulære fra ministeriet, men det bliver der nok nærmere anledning til at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Så har jeg nogle spørgsmål.

Se, jeg er vidende om, at en række erhvervsvirksomheder har revisorbistand, har advokatbistand, og at omkostningerne hertil, når man har erhvervsvirksomhed, bliver reguleret regnet som driftsudgifter og bliver fraregnet i virksomhedernes driftsomkostninger. Jeg går ud fra, at det er lovligt. Hvis det er lovligt, er det altså allerede således, at en del borgere har fradragsret vedrørende de udgifter, de har til bistand på den ene og den anden måde i duellen med skattemyndighe-